

Česlovas PAKUCKAS

Gimė 1898 m. gruodžio 20 d. Taurašiškių kaime, Punsco valsčiuje, Seinų apskrityje, lietuvių ūkininkų šeimoje. 1911 m. baigusį pradžios mokyklą sūnų religingi tėvai nutarė leisti į gimnaziją, o vėliau – į kunigų seminariją. Tačiau Pirmasis pasaulinis karas jį nubloškė į Voronežą, kur 1915–1918 m. mokėsi lietuvių gimnazijoje. Grįžęs į tėviškę įstojo į Seinų kunigų seminariją, tačiau po poros metų (1920) ją apleido. 1922 m. savarankiškai pasiruošęs eksternu baigė gimnaziją ir tais pačiais metais įstojo į Miunsterio universitetą Vokietijoje. Po vienerių studijų metų išvyko į Austriją ir įstojo į Vienos universiteto Matematikos-gamtos mokslų fakultetą, kurį 1927 m. baigė, vėliau apgynė filosofijos daktarą iš geologijos ir paleontologijos mokslų. Grįžęs į Lietuvą trejetą metų mokytojavo Klaipėdos lietuvių gimnazijoje.

Nuo 1930 m. kviečiamas dirbti į Kauno Vytauto Didžiojo universitetą asistentu, o nuo 1934 m. dirba vyresniuoju asistentu. Gana greitai parengia habilitacinį darbą „Papildės jūros stratigrafinė apžvalga remiantis amonitų fauna“ ir 1933 m. jį išspausdina. Sėkmingai apgynęs šį darbą gauna docento vardą ir ima skaityti istorinės geologijos ir paleontologijos kursus. 1933–1935 m. sudarant Europos kvartero žemėlapių kartu

su kitais atliko Lietuvos kvartero darinių geologinius ir geomorfologinius tyrimus. Rengdamas šį darbą lankėsi Stokholmo universitete, kur išklaušė specialius kursus ir susipažino su naujausiais tyrimo metodais. 1936 m. įkūrus Lietuvos Energijos komitetą su Žemės turtų komisija, įsitraukė į pastarosios veiklą. Pradėti klinčių, kreidos, molio geologiniai ir technologiniai tyrimai. 1940 m. spalio 16 d. Vyriausybės potvarkiu Kaune buvo įkurta Lietuvos geologijos tarnyba, kurios viršininku jis buvo paskirtas. Prasidėjęs karas nutraukė tarnybos darbus. 1942 m. buvo išrinktas Vilniaus universiteto Geologijos katedros vedėju, skaitė pagrindinius kursus, rūpinosi katedros turto išsaugojimu. 1944 m. buvo ištremtas į Vokietiją, vėliau atsідūrė Austrijoje. Tik 1946 m. atvyko į Lenkiją ir įsidarbino Vroclavo universitete, o nuo 1954 m. vadovavo Liublino M. Skladovskos–Kiuri universiteto Geologijos katedrai. Profesoriaus vardas jam buvo suteiktas 1960 m. Dirbdamas Lenkijos universitetuose paskelbė 13 publikacijų, susijusių su jūros, kreidos, kvartero nuogulų litologiniais, stratigrafiniais ir kitais tyrimais.

SVARBIAUSI DARBAI: iš viso paskelbė per 40 stambių mokslinių darbų ir apie 50 straipsnių įvairiais geologijos klausimais. Svarbiausi jų – „Pietinės Lietuvos reljefo glacialiniai elementai“ (1934); „Galinių morenų kryptys rytinės Lietuvos aukštumose ir tų aukštumų kilmė“ (1936); vadovėlis gimnazijoms „Geologija ir fizinė geografija“ (1935); „Lietuvos Žemės praeitis“ (1934); „Lietuvos geologijos metmenys“ (1935); „Pietinės Lietuvos molynai“ (1940). Jis yra nemažai paskelbęs mokslo populiarių straipsnių geologijos temomis žurnaluose „Kosmos“, „Tautos ūkis“, „Ūkininkas“.

Mirė 1965 m. rugpjūčio 8 d. Liubline. Ten ir palaidotas.